

Forfatter: Claussen, Sophus

Titel: PRÆLUDIUM

Citation: Claussen, Sophus: "PRÆLUDIUM", i Claussen, Sophus: *Sophus Claussens Lyrik Bd. 7: Titania holdt bryllup. Hvededynger*, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab ; Gyldendal, 1982-, s. 87. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-claussen09val-shoot-workid67222/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Sophus Claussens Lyrik Bd. 7: Titania holdt bryllup. Hvededynger

PRÆLUDIUM

Hvem er de tusind Skikkelser, der venter mig
i mange Stillinger med Minespil og Øjenglimt
og rækker Øre spændt til mine Bæstrøg?

Hvem er de tusind Skikkelser og Minespil,
sig mig, hvem lytter, vuggende paa Rækkerne,
som Aftenvinden leger med et Havebed?

Er det min Ungdomsven, hvis Dom jeg ønskede, rig paa Kløgt,
han af hvis Kundskab Visdom syntes straalet ud,
han, som jeg kaldte Haabets stærke Talisman?

Hvor er de henne, der i Rækkerne?
Skæbnerne! Sig, skal vi mødes?
Hvor er den aldrende, Tanketitanen,
har han ej hørt mig?
Gubben har forladt mig.

Har han forkaster mig, givet død mit Rige bort?
Pudsigt dog, han ikke saa . . .
Gud, har du forladt mig!

Hvor er de jævnlige, alle de trofaste,
de, som var Fylkesmænd, unge, balstyrige,
de, som jeg vandt ved Ord,
vandt ved mit Ord og ved min Bue.
Gud har forladt mig. Er jeg ikke mer for dem?

Hvem mon jeg spiller for, hvem mon jeg taler til
her i et Øde?

Uria, Satanas! som jeg fornægter!
Er det Bedrag og Svig, jeg ser min Ungdoms Lig –
tusinde Døde!